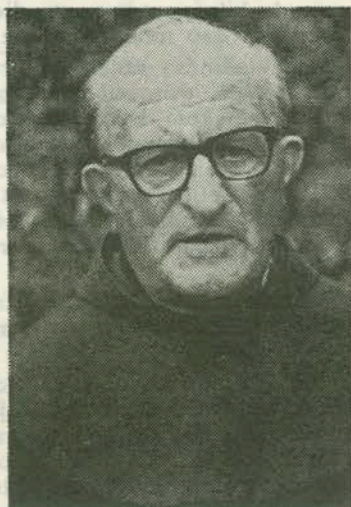

OBLJETNICE

Ivan Glibotić

Osamdeseta godišnjica života

Prošle godine (1981.) u franjevačkom samostanu u Imotskom skromno je proslavio osamdeseti rođendan o. dr. Ivan Glibotić. Iako sa zakašnjenjem, »Sveta Cecilija« se ovim napisom pridružuje čestitkama svom nekadašnjem vrlo čestom i cijenjenom suradniku.

Ivan Glibotić

Našoj crkvenoj glazbenoj javnosti ime časnog slavjenika nije nepoznato. Rodio se prije osamdesetak godina u Slivnu Imotskom. Osnovnu školu završio je u Makarskoj, sjemenišnu gimnaziju u Sinju, a teologiju u Makarskoj. Teološki studij završio je doktoratom 1931. u Rimu gdje je odmah nastavio s glazbenim studijem na Papinskom glazbenom institutu, koji je također završio doktoratom iz grupe gregorijanskog korala i licencijatom iz kompozicije. Godine njegova studija u Rimu su godine velikih glazbenika i profesora: Reficea, Casimirija, Ferettija i drugih. Njegova doktorska radnja iz gregorijanskog korala naslovljena je: *Alleluia negli scritti dei padri dei primi sei secoli* (Alleluia u spisima otaca u prvih šest stoljeća). Tiskana je u Rimu na talijanskom jeziku i nešto kasnije u skraćenom obliku u Grenobleu na francuskom jeziku.

Nakon završenih studija u Rimu od 1934. do ljeta 1944. bio je profesor glazbe na franjevačkoj gimnaziji u Sinju te kapelnik limene glazbe i voditelj pjevanja u svetištu Gospe Sinjske. Bile su to godine živog glazbenog života jednog gradića, varošice u Dalmatinskoj Zagori. U Sinju je okupio lijep zbor sinjskih dječaka (pueri cantores) koji su pjevali u crkvi i na

pozornicama. Za njih je napisao operetu *Mali kraljčini vrtlari* i šaljivu igru *Učitelj Marko* koju su davali u mnogim mjestima.

Nakon Sinja došle su godine neposrednoga pastoralnog rada u kojemu je proveo gotovo dvadeset godina, što je na čitavo njegovo glazbeno djelovanje ostavilo bitan pečat. Iz toga pastoralnog iskustva i potrebe rodila se je pjesmarica *Pjevajmo, braćo kraljčani* koja je u kratkom vremenu doživjela tri izdanja, kao rijetko koja pjesmarica kod nas. Sredina kojoj je prvenstveno namijenjena ta pjesmarica rado ju je primila iako je bilo i kritičkih reakcija na nju.

Od 1964. do 1971. predavao je liturgijsku glazbu na teologiji u Makarskoj i nekoliko semestara na teologiji u Splitu.

Osim obiju doktorskih radnji i spomenute pjesmarice još su mu izišle dvije pučke mise te dvije za mješoviti zbor: *Misa u C-duru Kristu svećeniku* i *Misa za pokojne*. Treba napomenuti da su te sve četiri mise postale vrlo popularne u Južnoj Hrvatskoj, a neke i po čitavoj domovini, dapače i izvan domovine među našim ljudima. Često se izvodi i njegov psalam za mješoviti zbor *Smiluj mi se, Bože*. Svoja tri *Zdravo Majci Božjoj*, za solo i duet, što su izišla prošle godine, nazvao je svojim »labuđim pjevom«. Skladao je on i više drugih crkvenih skladbi za pučko i zbornu pjevanje.

Osjećajući veliku potrebu na terenu za glazbenim igrokazima prevodio ih je i sam stvarao. Osim spomenute operete i igrokaza još je sastavio i izdao igrokaze s glazbom božićnog sadržaja: *Djeca pred Betlehemom*, *Sveta noć*, *Mir ljudima dobre volje* i *Lovro se vratio*, skazanje za zbor i soliste *Po mucu i križu k slavi uskrsnuća* i duhovnu igru s pjevanjem *Bijela Gospođa u Lurdu*.

Sve su njegove skladbe i igrokazi izvedeni, neki i po više puta na raznim mjestima. Bio je, u najplemenitijem smislu riječi »pučki čovjek«: jednostavan u nastupu i ophođenju, jednostavan u svojim skladbama. Upoznao je dušu našeg čovjeka, primorca i »vlaja«; za njih je i stvarao i oni su ga prihvaćali. Njegove skladbe su efektne i nisu mnogo zahtjevne; vodio je naime računa o glazbenoj razini pjevača i orguljaša kojima je to uglavnom namijenio.

Osim pastoralnoga, dirigentskog, pedagoškog i skladateljskog djelovanja o. Glibotić je surađivao raznim prilozima u glazbenim i neglazbenim časopisima, gotovo uvijek reagirajući na glazbene događaje oko sebe. Susrećemo ga, dakle, na stranicama *Svete Cecilije*, *Gospe Sinjske*, *Marije*, *Luči*, *Nove Revije*, a u posljednje vrijeme u *Imotskoj krajini* i listu *Grad na gori*.

Marljivom, jednostavnom i pobožnom, dragom fra Ivanu kličemo: Bog Vas poživio!

Petar Zdravko BLAJIĆ